

לאוthon מסקן מאיר מה שמאיר. ואנו
אותה מתחשבה עליונה מאירה
באור נסpter שלא ידוע,
והמחשבה הזו לא יודעת.

או מפה אוור המתחשבה הזו שלא
נודע בהארת (הפס) הפרישה
הפרישה שעומד שמאיר ממה
שלא ידוע ולא נודע ולא התגלה.
ואנו הארתו המתחשבה הזו שלא
נודעת מפה בהארתו הפסק,
ומאים כאחד.

ונעים תשעה היכלון
והיכלותם אינם אורות, ואין
רוחות, ואים נשומות, ואין מי
שיעמוד בהם. רצונם של כל
תשעה האורות, כלם עומדים
במחשבה, שהיא אהת מהן
במחשבה, בכלם לרדף אחריהם.
בשעה שעומדים במחשובה, ולא
משגים ולא נודעים, ואלו לא
עומדים, לא ברצון ולא במחשובה
עלונה, תופסים בה ולא תופסים
בה. באלו עומדים כל סודות
האמונה, וכל אוטם אורות מסוד
המחשبة העליונה ומטה, כלם
נקראים אין סוף. עד פא מגעים
האורות ולא מגעים, ולא נודעים
כאן לא רצון ולא מחשובה.

בשמאירה המתחשבה ולא נודע
מפה מאירה, או מתלבשת
ונסתרת בחוץ הבינה, ומאייר מי
שמעיר, ונכנסים זה בזו, עד
שכלם נכללים כאחד. ובסוד
הקרון בשואה עללה, הכל נקשר
זה בזו ומאייר זה בזו. אמי כלם
עומדים בעליה, והמחשובה
מתעטרת באין סוף. אותו הואר
שמעירה ממני המתחשבה
העלונה (שאינו יודע בה כלל), נקרא
אין סוף, שמןנו (וממנה) נמצאת
ועומדת ומאיירה למוי שמאירה,
ועל זה הכל עומד. אשרי חלום
של הצדיקים בעולם הנה ובעולם
הבא.

עלאה, מטי ולא מטי, עד והוא פריסא נהיר
מה דנהיר. וכדין הוא מתחשבה עלאה, נהיר
בנהירו סטים דלא ידיע. והאי מתחשבה לא ידע.
כדין בטש האי נהירו דמחשובה דלא אתיידע,
בנהירו (נ"א דפרק) דפרק, דקימא דנהיר
ממה, (דף ט"ט ע"א) דלא ידיע, ולא אתיידע, ולא
אתיידע. ובדין, (נ"א אי) דא נהירו דמחשובה דלא
אתיידע, בטש בנהירו דפרק, ונחרין בחדא.
יאתעבידו תשעה היכלון, והיכלון לאו איןון
נהירין, ולאו איןון רוחין, ולאו
איןון נשמותין, ולאואית מאן דקימא בהו.
רעotta דכל תשע נהירין, קימי כלחו
במחשובה, דאייה חד מנינו בחושבנא, כלחו
למרדי אבריהו. בשעתא דקימי
במחשובה, ולא מתדקון ולא אתיידע. ואlein
לא קימי, לאו ב clue, ולא במחשובה
עלאה, פסין בה ולא תפסין. באlein קימיין
כל רזין דמיהמנוטא, וכל איןון נהירין, מרזא
דמחשובה עלאה ולתטא, כלחו אקרזין אין
סוף. עד הכא מטון נהירין, ולא מטון, ולא
אתיידע לאו הכא רעotta, ולא מתחשבה.
בד נהיר מתחשבה, ולא אתיידע ממן דנהיר,
כדין אלבש ואסתהים גו בינה, ונהייר ממן
דנהיר, ואעליל דא בדא, עד דאתקללו כלחו
בחחדא. וברזא דקרבנא כד סליק, פלא אתקשר
דא בדא, ונהייר דא בדא, כדין קימי כלחו
בסליקו, ומתחשבה אטעטר באין סוף. ההוא
נהיריו דנהיר מגיה מתחשבה עלאה, (נ"א רלא ידע
אייה בה כלל), אקרז אין סוף, דמגיה (נ"א ומניה)
אשתחכח וקימא ונהייר לממן דנהיר, ועל דא
כלא קאים. זפאה חולקיהון דצדיקיא
בעלמא דין, ובעלמא דאתי.